

11.4.2021

Neděle Quasimodogeniti

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží, dar a společenství Ducha svatého se všemi námi! Amen.

„Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“
Žd 10,23

Píseň 614 *Vzdávám ti, Bože, chválu svou*

Modlitba: Hospodine, svatý a věčný Bože, jsi dříve, než se rodíme, a jsi i poté, co umíráme. Jsi i tam, kam nedohlédneme, a jsi i tehdy, kdy o tobě nevíme. A ty, svatý a věčný, jsi nás oslovil, potkal jsi nás, poznáváme tě ve tváři a v osobě Tvého Syna Ježíše Krista a ve všech, kdo se jeho Duchem nechávají inspirovat. Je to pro nás velká čest, velké překvapení, velká naděje – a velké rozechvění, úcta a bázeň: zdali nevěnujeme čas a síly něčemu, co ve tvých očích za to nestojí, a zdali se nemíjíme s tím, co ve své moudrosti, rozhledu a lásce považuješ za podstatné.... Promluv, porad, pozvedni, nasměruj nás i celý svět – k tobě, ke světlu, k pravdě, k životu. Amen.

Čtení: Iz 59,1-14

Píseň 694 *V království Božím místa dost*

Text: L 19,1-10

Kázání:

Hledíme do budoucna s nadějí? Právě v této době se naděje nedostává na všech stranách. Ale nemyslím hned na takřikajíc velké naděje. Naději pro svět, pro naši zemi, naději na konec pandemie, na spravedlivější politiku, ohleduplnější ekonomiku. Myslím na malé naděje, třeba na naději pro život mého bližního či můj, naději na změnu. Že se něco pohne, osvobodí, otevře v tom, co mne, co nás tíží, trápí. Naději považujeme za vzácné zboží. Proč ji tedy dokážeme tak snadno zahodit, zabít? Snad, že si nejsme vědomi důsledků svých činů. V zajetí vlastní spravedlnosti vynášíme soudy o svých bližních. Posuzovat a hodnotit je nezbytné. Ale některé lidské odsudky uzavírají budoucnost a připravují nás o naději.

Všichni se shodnou na tom, že Zacheus je zavrženíhodný hříšník. Je to jasné. Zacheus je vrchní celník. Propachtoval od římských okupantů právo vybírat daně v celém okrese, najal si k tomu bandu pohůnků a všeho schopnou ochranku. Odírá chudé, hrozí násilím, paktuje se s pohany, obchoduje s nepřátelskou mocí. Je na tom podobně jako ti, kdo si vybudovali kariéru a získali svůj majetek v divokých letech počínajícího kapitalismu, ať už ve Spojených státech nebo v Československu. Je to hotové, ložené bez výjimky a není z toho úniku. Evangelium, Ježíš osobně však nehodlá s nikým skoncovat kvůli jeho minulosti. Naopak: právě s tebou se musím setkat! Ježíš nebude s vlky výt, a tím provokuje. Odhaluje hřích sudičství, jehož se dopouštějí dobří lidé. A to se neodpouští. Za to bude Ježíš ukřižován.

Lidské soudy jsou snadné a povrchní. Jednak v tom, jak nakládají s minulostí, jednak v tom, jak nepočítají s budoucností. A oč méně je skutečných setkání a rozhovorů, o to radikálnější jsou naše stanoviska. O uzavřenosti do sociálních a skupinových bublin mluvíme už dlouho. A děje se tak ve společnosti i v církvi. Všimám si kupříkladu toho, jak píšeme maily. Hemž se to v nich vykřičníky. Křičíme na sebe svoje názory. Vytváříme si je povrchně, a o to víc na nich lpíme. Neptáme se, nechceme nebo nepotřebujeme diskutovat. Oponenty odsuzujeme. Nechci tomu vůbec říkat komunikace, protože ta má přece spojuvat, sloužit dorozumění. Jedeme tupě ve svých vyjetých kolejích. Ale: jestliže jsme součástí toho, co brání změně, pak sami máme podíl na hříchu.

Naproti tomu Ježíš představuje naději na změnu. Naprosto nepravděpodobnou, nemyslitelnou, nepředstavitelnou. Změna, kterou Ježíš způsobí u Zachea, představuje stejný zázrak jako utišení bouře nebo uzdravení slepého. Říkáme, že v Krista věříme. Chceme si přitom vybírat, čemu z evangelia věříme a čemu nevěříme? Je pro nás něco z toho, o čem vypráví evangelium, přijatelné a něco nepřijatelné? Budeme z pohodlného odstupu soudit Zachea anebo budeme uvažovat o tom, zda se taky nepotřebujeme setkat s Kristem? Nepotřebujeme se i my nechat osvobodit, vystoupit z těch svých vyjetých kolejí, nechat si ukázat jinou cestu? Zacheus obíral lidi o peníze. Oč je obírám já (svým posuzováním)? O naději, o víru, o sebedůvěru, o důstojnost?

Bez touhy po proměňujícím setkání s Bohem bude církev brzy mrtvá. Pokud nám bude Pán Bůh dobrý jen k tomu, aby nám potvrzoval naše spravedlivé soudy o světě a o hříchu těch druhých, tak si žádnou budoucnost nezasloužíme. Zacheus byl aspoň zvědavý. Něco se o Ježíšovi doslechl, a chtěl vědět víc. Výborně! Dobrý začátek. Bez minimálního zájmu, bez touhy se asi nic dít nemůže. Ani s námi. Zacheus, jak stojí psáno, chtěl vidět Ježíše, aby poznal, kdo to je. Protože byl malé postavy, vylezl na strom, aby ho uviděl. Připadá mi to výstižné. Zvědavost, která si zároveň uchová odstup. V dnešní době jsme tak nastaveni. Jsme orientováni na obraz. Více hledíme, než nasloucháme. Myslíme si, že když jsme se něco doslechl z druhé ruky, něco vidíme, že už víme. Víme, kdo je ten druhý. Víme, kdo je Ježíš? Víme, kdo Zacheus? Jaké jsou jeho skryté touhy srdce, jeho trápení, jeho potřeby?

V tom příběhu si ti dva jdou naproti. Zacheus se vydává poblíž místa, kudy má Ježíš jít. Ježíš ho jmenovitě oslovuje: dnes musím být u tebe. Zacheus ho přijímá. Je třeba si vzájemně vyjít naproti, aby mohlo dojít k setkání. Aby se mohlo něco stát, něco změnit, aby naděje mohla rozkvést.

Vstupným do Božího království je smysl pro radost, zpívali jsme před kázáním. Zacheus přijímá Ježíše s radostí. V tom nenápadném slůvku *přijal* se skrývá vše, co tehdy s přijetím hosta do domu souviselo: objal jej a políbil, přinesl mu vodu, aby si mohl umýt nohy, posadil jej ke stolu a pohostil. Vyprávění nezachází do podrobností, o čem ti dva mluvili. Možná záměrně tu nechává prostor pro nás. Každý z nás by nejspíš s Ježíšem potřeboval rozmlouvat o něčem jiném...

Jak se můžeme setkat s Ježíšem? Po této zemi už nechodí, do našeho Jericha nezavítá. Vyznání víry říká, že je živý, že promlouvá. Je mezi námi, blízko. Můžeme udělat ten první krok. Mít tu touhu. Zájem. Naslouchat evangeliu, svědectvím o Kristu. Zabývat se Ježíšovým příběhem, studovat, jít do hloubky, vnímat písně, zkušenosti. Být pro něho otevřený. Synem Abrahamovým je člověk víry a naděje. Amen.

Píseň 682 *Dnes k svému stolu zve nás Pán*

Večeře Páně

Přímluvná modlitba, Otče náš

Píseň 660 *Bud' Bohu všechna chvála, čest*

Ohlášky, sbírka

Poslání: „Kristus říká: Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“ (J 11,25) A také: „Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ (Zj 3,20)

Požehnání

Píseň 684 *Učiň mne, Pane, nástrojem*